

Flotte krukker

Udstilling i Horsens burde landet rundt

Kunstmuseet Lunden. Carolinevej 2. Horsens. Daglig undt. ma. 13-17. Til 17.3.85

HORSENS' NYE KUNSTMUSEUM åbnede for et par måneder siden i en 150-årig, smukt restaureret bygning. Atmosfæren er mild, trods det voldsomme sammenstød allerede i indgangshallen med 'vilde' kunstnere som Lars Nørgård, Erik August Frandsen, Dorte Dahlin og Nina Sten-Knudsen. De skal nok provokere, og der sker også noget længere inde i det første store rum, opdelt i to niveauer af lette hvidmalede jernsøjler.

Her udstiller 6 kunstnere, hovedsagelig fra gruppen 'Arme & Ben', hver 3 keramiske krukker og 3 ca. 2 meter høje grafiske blade. Alle arbejder blev lavet til en udstilling i Nordspanien 1983 med temaet

Skulptur/drama/landskab, hvor blandt andre Warhol, Rauschenburg og Oldenburg også deltog. Som det eneste sted i Danmark vises nu det danske udvalg samlet i Horsens.

Hver kunstners arbejder danner en sluttet helhed med de 3 store skulpturelle krukker på hvide kvadratiske baser og de høje grafikbaner som baggrund. Underligt nok kommer den klare opstilling i 1800-talsrummet til at virke som en klassisk koncert, med de vidt forskellige stemmer i et afstemt samspil.

De er ellers utraditionelle nok. Det gælder især Lars Ravns humoristiske kæmpe lyseblå kaffekande med en grøn slange som tud, et stiliseret bål i en spændende takket form og et mønstret lokum. Både i de enkelte objekter og i træsnittene bagved ironiseres over seksualiseringen af alle ting. Men det er også en kærlighedserklæring til det banale, let og varmt.

Bjørn Nørgård sammenblender, som man kunne vente, forskellige kulturformer og -myter, lidt i slægt med menneskemuren på Statens Museum for Kunst. De er kraftfulde og handler blandt andet om kunsten som magi.

Lene Adler Petersens krukker er de mest klassiske i for-

men, med stærk inspiration fra Bindsbøll og meget smuk blank, løbende glasur. Træsniittenes sære, opadstigende, helt abstrakte figurer inddruset i hvidt på blåt, lilla og brunt er nok de mest markante på udstillingen.

Alle virker nye i forhold til deres velkendte udtryk, også Richard Winthers, utraditionelle former, der mest afviger fra de klassiske krukker i et spændingsfyldt modsætningsforhold til de blank-røde mand/kvinde-figurer. Ursula Reuter Christiansens krukker var gået tabt under transporten fra Spanien og måtte erstattes med nye arbejder, der desværre ikke var nået frem endnu. Henning Christiansen arbejder videre med sit øremotiv, der her virker som en lidt påklæbet id uden at gribe ind i grundformen.

Alt i alt er det en lovende åbning med mange nye aspekter og muligheder. Kun ærgerligt, at udstillingen ikke turnerer.

HELLEN LASSEN



Et eksempel på Lars Ravns barokt-humoristiske objekter til højre ved siden af Richard Winthers utraditionelle, men mere stramme form til venstre.